

øjeblikket finder anvendelse, men der alligevel ud fra det hidtidige forløb er en vis sandsynlighed for, at overtrædelsen vil fortsætte, og dermed for, at myndigheden vil kunne komme i en situation, hvor det ikke er muligt at få udleveret egenkontrolresultater. Hvis der ikke er andre muligheder for at sikre en tilstrækkelig kontrol, kan myndigheden bruge bestemmelsen til at overtage egenkontrollen.

Bestemmelsen vil også kunne finde anvendelse i visse andre tilfælde, hvor myndigheden har grund til at tvivle på, om husdyrbruget kan eller vil udføre egenkontrollen korrekt eller indsende oplysningerne til myndigheden. Der er tale om et vidtgående indgreb, og bestemmelsen vil kun kunne anvendes, hvis mindre indgribende foranstaltninger ikke er tilstrækkelige. Det vil således normalt i hvert fald være en forudsætning, at egenkontrolkravene er blevet indskærpet uden effekt.

De fleste tilfælde af den omtalte art vil kunne løses efter de gældende bestemmelser, hvorefter myndigheden f.eks. kan skærpe egenkontrolkravene, så husdyrbruget forpligtes til at indsende egenkontrollodata med kortere mellemrum eller løbende, eller så egenkontrollen skal udføres af en kvalificeret 3. part, f.eks. et akkrediteret laboratorium. Hvis dette imidlertid ikke er tilstrækkeligt, f.eks. fordi husdyrbruget heller ikke overholder disse krav, eller fordi myndigheden har erfaring for, at det ikke kan stole på husdyrbruget, kan myndigheden med hjemmel i bestemmelsen overtage egenkontrollen.

Myndigheden vil kun kunne overtage egenkontrollen for en afgrænset periode, f.eks. 1 år. Herefter må myndigheden genoverveje situationen, og den kan om nødvendigt – afhængig af, om husdyrbruget har overholdt de regler, der gælder for det i denne periode, og om de forhold, der begrundede overtagelsen af egenkontrollen, i øvrigt stadig gør sig gældende – beslutte at forlænge overtagelsen af egenkontrollen.

Omkostninger til udførelse af egenkontrol kan kræves dækket, hvad enten den udføres af myndigheden selv eller af en ekstern part.

Beslutninger efter bestemmelsen skal træffes under overholdelse af regler om partshøring og vil kunne påklages efter lovens almindelige regler om klage.

Bestemmelsen svarer til bestemmelsen i miljøbeskyttelseslovens § 70 b, der blev indsat ved lov nr. 1373 af 20. december 2004 om ændring af en række love på miljøområdet i forbindelse med ændring af håndhævelsesbestemmelser m.v., herunder som opfølgning på lov om retssikkerhed ved forvaltningens anvendelse af tvangsindgreb og oplysningspligter.

Til § 52

Bestemmelsen fastsætter en pligt for den, der er ansvarlig for forhold eller indretninger, der kan medføre forurening, til straks at underrette tilsynsmyndigheden, hvis der er sket eller er fare for en forurening. Bestemmelsen skal styrke tilsynsmyndighedens mulighed for hurtigt at kunne gribe ind i disse tilfælde, således at myndighederne ikke er henvist til at vente, indtil man selv bliver opmærksom på forholdene. Bestemmelsen tager ikke sigte på egentlige katastrofesituationer eller ulykker, hvor der allerede efter almindelige regler er pligt til øjeblikkeligt at alarmere politi, brandvæsen eller andre, hvis bistand umiddelbart kan rekvireres.

Bestemmelsen svarer til bestemmelsen i miljøbeskyttelseslovens § 71, og blev indsat ved lov nr. 358 af 6. juni 1991.

Til § 53

Bestemmelsen fastslår, at myndighederne har en generel adgang til at pålægge et husdyrbrug at give alle oplysninger, som har betydning for vurderingen af forureningen eller virkningen på miljøet i øvrigt, herunder til at pålægge et husdyrbrug at føre egenkontrol. Da egenkontrollen kan medføre udgiftskrævende undersøgelser, skal tilsynsmyndigheden være yderst opmærksom på, at der er proportionalitet mellem omfanget og udgiften til de påbudte undersøgelser, foranstaltninger m.v., og omfanget og arten af den forurening eller virkning på miljøet i øvrigt, som husdyrbruget antages at give anledning til.

Bestemmelsen svarer til bestemmelsen i miljøbeskyttelseslovens § 72, stk. 1 og stk. 3, der blev indsat i loven ved lov nr. 358 af 6. juni 1991. Bestemmelsen er ændret ved lov 1373 af 20. december 2004 i forbindelse med gennemførelse af ændring af håndhævelsesbestemmelser m.v., herunder som opfølgning på lov om retssikkerhed ved forvaltningens anvendelse af tvangsindgreb og oplysningspligter, samt ved lov nr. 569 af 24. juni 2005 ved udmøntning af kommunalreformen.

Ordet »virksomhed« er dog ændret til »forhold eller indretninger«, og udover »anledning til forurening« er »anden virkning på miljøet« tilføjet for at dække det udvidede beskyttelsesobjekt og formål i loven. På grund heraf er der i stk. 1, 1. pkt., og i stk. 1, nr. 3, tilføjet, at det ikke blot er forureningen, men også virkningen på miljøet i øvrigt, der skal belyses. Af samme årsag er der i stk. 1 indsat et nyt nr. 5, der skal sikre, at tilsynsmyndigheden også kan påbyde den ansvarlige at klarlægge, hvordan andre virkninger på miljøet kan afhjælpes eller forebygges, men lovforslaget tilsiger i øvrigt, at bestemmelsen administreres i over-